Erdei Vándortábor a Vasi-Hegyháton

(2024. aug. 2-8.)

A tábort Finna Imola tanárnő, Kirchner Balázs tanárúr és Sásdi tanárnő szervezték. Összesen 37-en voltunk és 72 km-t tettünk meg 7 nap alatt. A diákok zömmel Finna tanárnő osztályából jelentkeztek, de csatlakoztak jócskán a felsőbb évfolyamokból is, és sok külsős is jelen volt.

A túra első napján a kelenföldi pályaudvarról indultunk vonattal Ljubljana felé, majd Zalaszentiványnál leszálltunk és tovább buszoztunk Vasvárra, ahol egy számunkra fenntartott kempingben szálltunk meg. Az egész túra során katonai sátrakban aludtunk kemping ágyakon és általában 8 ember volt egy sátorban. Miután lepakoltunk, egy kis pihenő következett, majd meglátogattuk a Vasvári Helytörténeti Múzeumot, ahol egy nagyon tartalmas és interaktív tárlatvezetésben volt részünk és sokat megtudtunk Vasvárról. A délután folyamán még tettünk egy rövidke túrát a városka körül, aminek a végén beért minket egy nagyobb vihar, így enyhén szólva vizesen érkeztünk vissza a kempingbe.

A második napon egy 14,6 km-es túra várt ránk, aminek keretében megnéztük a Vasvári Sáncot és a Vaskaput, aminek a korai magyar határvédelemben volt nagy szerepe. Maga az erdő is nagyon szép és nyugodt volt. Amikor visszaértünk a táborhelyre lehetőségünk volt elmenni strandolni, ezért a délutánt lényegében fürdéssel töltöttük, majd miután egy eltévedt francia biciklistát kitessékeltünk a kempingből, megvacsoráztunk és aludni mentünk.

A harmadik nap elhagytuk a vasvári kempinget és átsétáltunk Oszkóra, ami egy 15,2 km-es túra volt. Útközben Alsóújlakra is betévedtünk, hogy pihenjünk egy nagyobbat. Az oszkói dombokon szőlőskertek sorakoznak, pincesorral, és hűen őrzik a hagyományokat. A szőlőhegy tetején szálltunk meg egy nagyon kellemes, nomád táborban, este pedig nagyon jól lehetett látni a csillagokat a sátrak mellől.

A negyedik nap ellátogattunk a Jeli arborétumba, amit gróf Ambrózy-Migazzi István létesített. A kert fő látványosságai a rododendronok, viszont mi sajnos nem láttuk őket, mert már elvirágoztak. Ezen kívül még lombkorona sétánnyal is rendelkezik az arborétum, ahonnan egy hatalmas csúszdán is lemehet az ember. Miután visszaértünk erről a programról a táborba, az este folyamán tábortüzet gyújtottunk és szalonnát is sütöttünk. Nagyon jó volt a hangulat.

Az ötödik napon 10,1 km-t sétáltunk Oszkóról Szajkra, de közben útba ejtettük Csehimindszentet, aminek névadója, Mindszenty József volt Magyarország utolsó hercegprímása, valamint a magyar katolikus egyház legnagyobb 20.

század alakja. Szajkon nagyon közel a tóhoz egy kempingben voltak a sátraink. A délután többen elmentek strandolni, viszont voltak, akik a parton lévő büfét próbálták ki.

A hatodik napon meglátogatott minket egy erdész, aki nagyon sok érdekes tudnivalót osztott meg az erdőkről és a történeteit is élvezetes volt hallgatni. Majd bementünk az erdőbe, ahol a vadászház hűtőkamrájában mutatott nekünk pár lelőtt vadat, mint például vaddisznót és őzet is. Ezután egy újabb strandolás következett, ahol egy szerencsés véletlennek köszönhetően vízibiciklizhettünk egy jót.

A hetedik napon búcsút vettünk Szajktól és elindultunk Hosszúperesztegre, ahol a buszmegálló volt. Egy órás várakozás és egy kertitörpe megvásárlása után felszálltunk a buszra, ami Sárvárra vitt minket. Sárváron a Szombathely felől érkező vonattal mentünk tovább a Kelenföldi pályaudvar felé.

Személy szerint én nagyon jól éreztem magam, nagyon sok minden történt 7 nap alatt és én bíztatok mindenkit, hogy legalább egyszer menjen el, mert nagyon jó móka.